

MIT TEGYÜNK A KRÍZISHELYZETBEN?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 04. 18.

A múlt alkalommal arról beszéltem, hogy hogyan készüljünk fel a krízishelyzetre. Ma folytatjuk ezt a témakört. Nagyon fontos, mert mindannyiunkat érint. A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: *Mit tegyünk a krízishelyzetben?* A krízis válságot, illetve változást jelent, és amikor válságról beszélünk, általában negatív irányba használjuk. De a krízis hozhat jó dolgokat is, mert a változás nem csak negatív lehet, hanem pozitív is.

Az 1Korinthusi levél 10. részről megnéztük az ószövetségi, a pusztai vándorlás példáját, ezen keresztül figyelmeztet bennünket Isten Igéje arra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, mint ahogy kívántak ott a pusztában, és ne kísértsük az Urat. Ez az eset példaként íródott le, hogy mi tanuljunk belőle.

Ma is ószövetségi történeteket fogunk megnézni, és nagyon kell figyelni arra, amikor az ószövetségből hallunk tanítást vagy üzenetet, nagyon fontos azt mindig szem előtt tartani, hogy nem tartozunk az ószövetség alá. Újszövetség alatt vagyunk, Jézus Krisztus vérében megmosott bárányok vagyunk. Köszönet Jézus keresztyének a munkájáért, mi már nem vagyunk az ószövetségi törvényrendszer alatt. Nagyon sokszor esnek szolgálók, prédikátorok is abba a hibába, abba a csapdába, hogy az ószövetségi törvényeket, vagy az ószövetségi kárhoztatásokat az újszövetségre vonatkoztatják. Világosan mondja az Írás, hogy nincs semmi kárhoztatás azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak. Az ördög kárhoztat bennünket. A kárhoztatás elítélést jelent, mi az ítéletünket már elvettük ott a kereszten, Jézus lett azzá, amik mi voltunk, bűnössé, mi pedig azzá lehettünk, aki Ő volt. Igazak lehetünk Isten előtt, az Ő testéhez tartozunk, és az Ő gyermekei vagyunk. Amikor nézzük az ószövetségi történeteket, akkor mindig ezt figyelembe kell tartani, és nem szabad, hogy a kárhoztatás csapdájába essünk.

A krízishelyzetekbe belekerülünk nap mint nap, változások folyamatosan vannak és lesznek, most is van egy úgynevezett válság, van egy krízishelyzet. Hogy miért, hogyan, mi okból? Tudjuk, hogy minden rossz dolog mögött a sátán áll valamilyen szinten, a mi tusakodásunk nem test és vér ellen, hanem a szellemiekkel van. Minden szellemben történik meg, mielőtt fizikai szinten megnyilvánulna. De a krízishelyzetbe a saját tudatlanságunk, tehát saját magunk miatt, mert rosszul reagálunk bizonyos dolgokra, egyszerűen belekerülhetünk anélkül, hogy bármit tettünk volna ezért. Okozhatnak válságot nekünk mások, de mi magunknak is, és tudjuk, hogy a gonosz és a rossz dolgok mögött mindig az ördög áll.

Az elmúlt alkalommal beszélünk arról, hogy amikor emberek jól reagálnak egy krízishelyzetre, akkor jól jönnek ki abból. Az Ószövetség azért íratott meg, hogy tanuljunk belőle, és nagyon sok üzenet van, amit ma megvizsgálunk. Ezek közel háromezer éves történetek, és kérdezheted, hogy most mit keresünk itt háromezer évvel később? Ezek az igazságok most is igazságok, és nem annyira a történet a lényeg, hanem a történet tanulsága. Amikor olvassuk az Ószövetséget, az ószövetségi prófétákat, illetve az ószövetségi történeteket, akkor elsősorban azt kell megnézni, hogy nekünk, a mai gyülekezetnek mi ebből az üzenet, és mi ebből a tanulság. Az Ószövetség a mi tanulságunkra íratott meg, hogy ne kövessük el ugyanazokat a hibákat, amiket elkövettek az elődeink. A Királyok könyveiben és a Krónikák könyveiben Izrael, illetve Júda királyainak a története van leírva. Mi is királyokká és papokká tettünk, és nagyon sokat tanulhatunk az ószövetségi királyoktól. Nyilván ezt az újszövetség szemüvegén keresztül kell megnéznünk. Általában, amikor az ószövetségi királyokról beszélünk, akkor Sault és Dávidot említjük.

Saul volt Izrael első királya, és tudjuk, hogy nagyon jól indult Istennel, nagyon jól végezte az elején a dolgát, mindaddig, amíg kicsi volt a maga szemében. Mindaddig, amíg Istenre nézett, amíg válság volt, addig Istenre tekintett. Amikor elkezdett növekedni, akkor kevélyé vált, és a maga szemében elkezdett megnőni. Gondolhatta magában, hogy eddig Isten segített,

de most már nincs annyira szükség Rá, most már boldogulok egyedül is. Gondolhatnánk, hogy ez csak Saullal van így, de sajnos nem, ez a helyzet és ez a szituáció ma ugyanúgy igaz a mai hívőkre is. Nagyon gyakran látjuk, hogy emberek csak akkor fordulnak Istenhez, amikor tényleg válság van, amikor krízishelyzet van, akkor mennek csak oda az Úrhoz, és akkor kérnek Tőle segítséget. Senki sem szeretné jobban, hogy kimentsen a bajból, mint maga Isten, hiszen melyik az a szülő, amelyik nem szeretné kimenteni a gyermekét bármilyen bajból, bármilyen krízishelyzetből? Ha mi, földi szülők ezt tesszük, mennyivel inkább szeretné Isten ezt tenni? Nem Istennel van ilyenkor a probléma, ha valakinek eltávolodott a szíve Istentől, akkor megkeményedett szívű ember lesz, aki az Istennel való kapcsolatában keményedett meg.

Isten egyszerűen segíteni akar, de az ember szíve nem kész arra, hogy elfogadja Tőle az áldásokat. Ezért a krízishelyzetekre elsősorban a szívünket kell felkészíteni. Amikor Saul engedetlen volt Istennek, amikor megkeményedett a szíve Isten felé, amikor másokat okolt a saját hibái miatt, Isten elvetette Őt, mert nem szánta oda magát Neki, és egyszerűen nem vállalta a tetteiért a felelősséget. Isten egy másik személyt, Dávidot kent fel királynak, aki nem úgy kezdte, hogy a királyi trónra ült. Láttuk ezt a pusztai vándorlás történeténél, Mózes könyvében olvashatjuk, hogy Isten megígérte nekik, hogy beviszi őket a Kánaán földjére, de sok viszontagságon kellett keresztülmenniük. Át kellett menniük a pusztán, és valójában a pusztában fejlődtek ki azok a jellemek, amelyek alkalmassá tették azokat az embereket arra, hogy bemenjenek az ígért földjére. Az első nemzetség sajnos nem tudott bemenni a hitetlenség miatt. Pedig Isten nagyon jó dolgokat tervezett a számukra.

Visszatérve Dávidhoz, ő sem volt tökéletes, de azt mondja róla az Írás, hogy mégis egy Isten szíve szerint való ember volt. Dávid is követett el hibákat ugyanúgy, mint Saul, sőt ha emberi mércével nézzük, még nagyobb hibákat követett el, hiszen paráznaságba, házasságtörésbe és ezáltal gyilkosságba keveredett. Rettenetes dolgokat tett, de a különbség a két ember között az, hogy Dávid vállalta a felelősséget a tetteiért. Amikor jött Náthán próféta és szembesítette a szörnyű tétével, akkor Dávid nem mutogatott másokra, szemben Saullal. Dávid sok mindent felhozhatott volna kifogásként, hogy 10-12 évig üldözte Saul, hogy bujkált, hogy mennyi mindent tett Isten dolgaiért, és milyen sokat kellett harcolnia ahhoz, hogy meg tudja őrizni Isten által a trónt. Mondhatta volna, igen, eltévedtem, igen, Betsabé elcsábított engem, és hivatkozhatott volna sok mindenre. De amikor Dávid szembesült a saját hibájával, ahogy ma mondanánk, azonnal megtért, Isten elé ment és megbánta, amit tett, felvállalta a tettet, vállalta a tétének a súlyát.

Szemben Saullal, aki mentegetőzött. Saulnak világosan megparancsolta Isten, hogy mit tegyen az ellenséggel. Adott neki egy határozott utasítást, de nem hajtotta végre. Nem tette meg, amit Isten mondott neki, nem pusztította el a csatában szerzett prédát, ahol Isten szerzett neki győzelmet, és nem fejezte le azokat a királyokat, akiket kellett volna, hanem a népnek akart tetszeni. A nép befolyása alatt volt. Inkább a nép szava volt neki az első, mint Isten szava. Az embereknek szeretett volna tetszeni, az embereknek szeretett volna megfelelni, szerette volna magát jó színben feltüntetni az emberek előtt. Szétosztotta a zsákmányt az emberek között, amire Isten azt mondta, hogy pusztítsátok el! Mit tett Saul, amikor jött Sámuel próféta, és szembesítette azzal, hogy nem tetted meg azt, amit Isten mondott? Hazudott! A hazugság nagyon veszélyes dolog. Amikor valaki eltéved Isten útjától, az nem úgy kezdődik, hogy mindjárt nagy gazságokat tesz és nagyon nagy gáztetteket hajt végre, hanem mindig kicsiben kezdődik. Azt mondta Sámuel prófétának, hogy végrehajtottam, megcsináltam, amit Isten mondott! Sőt, Saul még odáig is elment, hogy egy csata után magának adta a dicsőséget, emlékoszlopot állíttatott saját magának.

Mi volt tehát a két király között a különbség? Az egyik a maga dicsőségét kereste, a másik pedig Isten dicsőségét. Dávidnak ott volt a szíven mindig a templom építése. Ha végignézzük az egész életét, akkor láthatjuk, hogy a szíve buzgott Istenért. Ettől függetlenül ő is emberből volt, és mint ember, bizony néha hústestbe esett, és amikor levette a szemét Istentől, akkor

tévelyedett el. Amíg Dávidnak harcai voltak, amíg üldözték, amíg válságban volt, addig Istenre tekintett. A válságot fel lehet használni jó dolgokra is. Látjuk Dávid példájából. Mert a válság ideje alatt, amíg nagyon rossz helyzetben volt, amíg üldözték őt, addig felkészült volt a szíve és folyamatosan Istenhez fordult segítségért.

Most is válság időszak van. Ezt ki lehet használni jó dologra, de ki lehet használni rossz dologra is. Nagyon sok embernek nagyon sok ideje szabadult fel. Ilyenkor lehet tanulmányozni Isten Igéjét, elmélyülhetünk Isten dolgaiban, megerősíthetjük a szívünket, és fölkészülhetünk az elkövetkezendő időkre. Ha felkészült a szívünk, és ha erősen állunk a kösziklán, akkor igenis meg tudunk állni. Ez egy nagyon jó időszak arra. Amikor pedig Dávidnak jobban ment a sorsa, amikor már nem kellett háborúba mennie, elég volt, ha elküldte a hadvezérét, akkor egy kicsit levette a szemét az Úrról. Már pihengetett a palotájában, kint volt az erkélyen, sőt délután már egy kicsit szunyókált, aludt, ráért. Kicsit elkezdett lazítani. Ahogy nem volt olyan veszélyes a helyzet, már lankadt a figyelme Isten irányába.

Ez a veszély ma bennünket ugyanúgy fenyeget, mint ahogy Dávidot fenyegette. Igazából nemcsak az a veszélyes helyzet, amikor az ember válságban van, hanem ugyanolyan veszélyes lehet az is, amikor az embernek jól megy a dolga. Nagyszüleimnek volt egy mondása, hogy mikor a kecskének jól megy a dolga, akkor kimegy a jégre táncolni. Ez manapság is gyakran előfordul emberekkel. És mi történt Dáviddal? Jött a kívánság a szívében, és bizony levette a szemét az Úrról.

A kívánság veszélyes dolog, a kísértés is egy nagyon veszélyes dolog, mert ha nem vagyunk felkészültek, ha nem vagyunk elég erősek az Úrban, nem vagyunk elég elkötelezettek, bizony akkor a kísértés megpróbálja az embereket. A kívánság nagyon nagy úr tud lenni! Tudnának erről beszélni sokat azok, akik drogosok voltak korábban, vagy alkoholisták, vagy valamilyen szenvedélybetegség foglyai voltak, hogy bizony a kívánság nagyon- erősen tudja motiválni az embereket arra, hogy ne a helyes dolgokat tegyék meg. De nézzük, Jakab apostol mit mond erről.

Jakab 1,13–15.

13. Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonossággal nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért.

Tehát amikor kísértésbe esünk, az nem Istentől van. Isten nem kísért bennünket, mondja a Jakab levél. Hanem honnan vannak ezek a kísértések? Nézzük csak:

14. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

Hol kezdődik a baj? A kívánságnál. Ezek a hústest cselekedetei. Megvan a hústestnek is a kívánsága. Ezek a kívánságok nem mindig Isten szerint való kívánságok, és nem mindig a hasznunkra és a javunkra vannak. Mert nézzük, hogy mi történhet?

15. Azután a kívánság megfogván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

Mi az, ami megfog az emberekben? A gonosz kívánság. Ez történt Dávid esetében is. Először csak napozgatott, nézegette a dolgokat. Ugyanez a helyzet, amikor Isten figyelmeztet bennünket, nagyon sok helyen vannak figyelmeztetések a Bibliában, és ezek mind a mi javunkra vannak. Vannak dolgok, amiket nem szabad megtenni. Ha valaki alkoholista volt és kijött belőle, Isten kihozta belőle, akkor nagyon messzire el kell kerülni például az alkoholt, meg azt a társaságot is, akikkel együtt iszogattak, mert nagyon hamar ott fogja találni magát, ahol korábban volt, sőt, még rosszabb helyzetben is. Dávid esetében is ez volt. Nem azzal kezdődött Dávidnál, hogy úgy ébredt föl reggel, hogy most megöleti Úriást. Vagy éppen párnaságot fog elkövetni. Hanem elkezdte édesgetni az ő kívánsága. Ugyanez a helyzet, mikor valaki például pornófüggő, és nézegeti azokat a dolgokat, amiket nem kellene nézegetni, és előbb-utóbb házasságtörésben találja magát, és további rossz dolgok jönnek: szétmegy a családja, és további bajokat okoz magának. Hol kezdődik, hol fogant ez meg? Mindig a kívánságnál fogant meg. Ott a gyökerében lehet a legjobban kezelni ezeket a dolgokat. Ezt a

kívánságot el kell fojtanunk. Említettem a múlt alkalmon József esetét. Amikor Potifár felesége arra próbálta rábírní, hogy paráználkodjon vele. De Józseffel mi volt a helyzet? József megerősítette magát az Úrral. Olyan erős kapcsolata volt, és olyan erős kötődése volt Istenhez, és azt mondta, hogy én annyira szeretem az én Uramat, az én Istenemet, és annyira tiszteltem Potifárt, hogy ilyen gonoszságot én nem tudnék megtenni!

Dávid esetében ott az ellenpélda, az ő szíve nem volt annyira felkészülve erre a helyzetre. Mindenekelőtt meg kell a szívünket erősítenünk az Úrban, mert ott fogan meg a bűn, a rossz és a gonosz kívánságok. Először csak kacérkodik vele az ember, forgatja az elméjében. Ha például fogyókúrázol, akkor is jön a kívánság, és egy tortát látsz a lelki szemeid előtt. Szívesen fel is falnád, és ha sokáig ezen gondolkodsz, akkor szerzel magadnak valami édességet, és ott mindjárt lenulláztad a fogyókúrádat. Az emberek kívánsága nagyon erős tud lenni, és ha nem elég erős a kapcsolatunk Istennel, nem vagyunk eléggé elkötelezettek, akkor bizony a saját kívánságunk csapdájába esünk, mert az ördög még segíteni fog ahhoz, hogy a gonosz kívánságok tényleg odáig növekedjenek, hogy az ember bűnre jusson. A bűn céltévesztést jelent. A bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

Szeretnék figyelmeztetni arra, hogy itt nem arról van szó, hogy az ember elkárhozik. A cselekedeteinknek nagyon nagy súlya van, de egy dolgot tudnunk kell, hogy az üdvösségünk kérdésében már döntés született. Mi már üdvözültek vagyunk. Viszont a bűnös cselekedetek okozhatnak az embernek fizikai halált. Például, ha valaki annyira rabja lesz a kábítószernek, akkor egyszerűen megöli és elpusztítja saját magát. A fizikai életünk veszélyben van, a bűn meg a gonosz kívánságok elvihetik odáig az embert, hogy akár a halálához is vezethet. Egy apró dologgal kezdődik, ahogy itt a Jakab levél leírja, hogy megfogan a kívánság az ember szívébe azok az érzések, erősebb a kísértés, mint az Istennel való kapcsolat. Nagyon meg kell alapoznunk magunkat ebben a dologban! Hol lehet ezeket megfojtani? A Biblia erről is világosan beszél, mégpedig a 2Korinthusi levél 10. részében, a 3. igeversétől olvasom:

2Korinthus 10,3–5.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Tehát a mi vitézkedésünk, a mi harcunk nem testi. Hanem nézd meg, hogy hol kezdődik? Az ötös vers írja: lerontván okoskodásokat. A fejünkben, az érzelmünkben és a lelkünkben kezdődik. Hol kell elváltoznunk? A szellemünkben olyanok vagyunk, mint Krisztus. A szellemünkben tökéletesek vagyunk. De ennek a tökéletes krisztusi embernek ki kell formálódnia a lelkünkben és a testünkben is. Tehát a lelkünkben, az érzelmi részünkben kell olyanná válnunk, amilyen Krisztus, és ez pedig a növekedés folyamata, vagy a megszentelődés folyamata. A bensőnk szent, el van pecsételve örökre Isten számára, de a lelkünk nem, az értelmünket, az érzelmünket és az akaratunkat alá kell vetnünk az újjászületett szellemünknek. A lélek részén le kell rontani az okoskodásokat, olyan könnyen okoskodásokba tudunk esni, és minden magaslatot, mely az Isten értelme ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. Jön a kívánság, utána az ember gondolkodik. Min gondolkodunk utána? Isten Igéjén és azt mondjuk: nem, Isten azt mondja az Igéjében, hogy ez nekem nem jó, ezt én nem fogom megtenni, ez nem az én utam! Vagy engedünk a kívánságnak. Valamerre el fog mozdulni a helyzet. Vagy a kívánságunk győz, vagy Isten Igéje kerekedik felül. Ez pedig azon múlik, hogy mennyire álltunk meg a kösziklán. Jézus mondja, a Máté 7-ben olvassuk, hogy a bölcs ember a kösziklára építi a házat. Ha az életünket Isten Igéjére építjük, akkor megállunk erősen ezen a kösziklán és ragaszkodunk hozzá, mert Ő a mi fundamentumunk. Most megint az Úr hozott egy Igét:

1Korinthus 3,11–15.

11. Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus.

Ő a mi alapunk. Az Ige az alap. Isten beszéde. Ő az alap. Más fundamentumot senki sem vethet. Kérdés az, hogy mit építünk erre a fundamentumra. Bennünk van a Krisztus. Bennünk van Isten Szelleme. Isten Szelleme segít nekünk a keresztyényi életünkben. Azt láthatjuk, hogy:

12. Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít erre a fundamentumra;

13. Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivel hogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg.

Majd mindjárt látjátok, hogy itt nem az üdvösségünkről van szó, az üdvösségünk elvesztéséről, hanem arról, hogy meg leszünk ítélve a cselekedeteinkért is. És a cselekedeteinknek vagy a jutalmát vesszük, vagy elmarad a jutalom, de nézzük, mit mond az Ige:

14. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.

Az a munka, amit teszünk Isten dolgaiért, amit végzünk, amit Isten országának az építésére teszünk, azért a munkáért jutalom lesz.

15. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül.

Látjátok, hogy nem az üdvösségét veszíti el, és sajnálom, amikor olyanokat prédikálnak emberek, ha ezt teszed, meg azt teszed, akkor elveszíted az üdvösségedet. A bűn az bűn. Nincs kis bűn vagy nagy bűn. A céltévesztés az céltévesztés, de Jézus minden bűnünkért meghalt. Jézus vére minden bűnünkénél nagyobb, minden bűnt eltöröl, de mi van az örökkön örökké való jutalmunkkal? Azt mondja, hogy megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment keresztül. Itt mondja, hogy nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok és az Isten Szelleme lakozik bennetek? Isten Szelleme van bennünk. Az ószövetségi szentekben nem volt Isten Szelleme. Miért beszélünk az ószövetségi királyokról? Mert a királyok, papok és a próféták föl voltak hatalmazva arra, hogy képviseljék Istent és hogy vezessék a népet. Óriási volt a felelősségük. Ha egy ószövetségi király eltévedt, akkor bizony annak megitta a levét az egész nép, és az egész nép szenvedett. Most nekünk egy királyunk van, Jézus a legfőbb királyunk, és mi is királyok vagyunk mindannyian. Mi magunk kormányozhatjuk a saját életünket, ehhez Isten odaadta az Igéjét, odaadta a Szent Szellemét és odaadta a bölcsességet. De ugyanúgy a gonosz támadni fog bennünket, és ha rossz döntést hozol, akkor a keresztyény királyságod ugyanúgy kárt vall, mint ószövetségben Izrael vagy Júda népe.

Salamon is nagyon jól indult, példa lehet előttünk, ahogy elindult a királyságában Bár kicsi volt a maga szemében, mégis Ő örökölte Dávid trónját. Isten szólt hozzá, hogy kívánj, amit csak akarsz! Salamon azt mondta, hogy én kicsi vagyok mindehhez. Én mit kezdjek mindezzel, amit én most kaptam, az atyám királyságával, az ő trónjával? Nekem a Te bölcsességed kell! Istennek nagyon-nagyon tetszett ez a kérés, nagyon tetszett ez a kívánság. Mi is, amikor a szívünket megerősítjük az Úrban, akkor elsősorban azt nézzük, hogy Isten mit szeretne, Ő mit akar. Az Ő bölcsességét kell, hogy keressük. Az Írás világosan mondja a Példabeszédekben, hogy ne légy bölcs a saját ítéleted szerint, hanem féld az Urat és távozz el a gonosztól.

Látjuk azt, hogy nagyon-nagyon jól indult a Salamon is a királyságban, de ő sem tartotta meg Isten beszédét. Nagyon jól ment a dolga, rengeteg feleséget vett magának, hétszáz felesége volt, háromszáz ágyasa. Mind a pogány népek közül hozta a feleségeit, akik bálványimádók voltak, nem Isten útján jártak. Ha megnézzük, hogy Isten miért rendelte el Izraelt? Azért, hogy bemutassák, ők mutassák meg Istent a világnak, és ne pedig a pogány isteneket hozzák be az Izrael népe közé, az Izrael gyülekezetébe. A királyoknak óriási felelősségük volt abban, hogy megőrizték azt a parancsot, amelyet Isten adott, hogy betöltsék azt a küldetést, amelyre Isten elhívta őket. Ha a királyok engedetlenek voltak, akkor veszélybe került Isten munkája. Látunk utána más királyokat is. Salamon után jött Roboám, aki Salamon fia volt, és aki kevélyé vált. Az elején megkérdezte az apja tanácsadóit, hogy mit tegyen?

Salamon a sok nehézség miatt sok adót vetett ki a népre. Sokba kerültek a feleségek, sokba került az udvartartása, és ennek a nép látta a kárát, sok adót vetettek ki, és a nép egy kicsit megkeseredett. Mondták Salamon tanácsadói, hogy kedvezzen a népnek, adjon nekik adókedvezményt. Roboám nagyon kevély volt és azt mondta, hogy nem, nem, nem! Meghallgatta a fiatalok tanácsát és azt mondta: Nem, nem! Az én kisujjam is erősebb, mint apám dereka! Kevélységbe, büszkeségbe esett, a saját erejében bízott.

Mi történt? Az, hogy kettészakadt egész Izrael. Lett északi és déli királyság. Isten hívta Jeroboámot és neki adta a tíz törzset, Júda és Benjámin pedig maradt a déli királyság. Innentől kezdve megosztott a királyság. Egy megosztott királyság kinek kedvezett? Izraelnek, Isten népének? Nem. Egy megosztott királyság egy valakinek kedvezett, az ellenségnek, főleg, hogy a tíz törzsből olyan királyok és olyan emberek kerültek, akik elfordultak Istentől. Innentől kezdve megkezdődött Izrael hanyatlása, az izraeli királyság hanyatlása, mert nem azt tették, amit Isten mondott.

Ha megyünk tovább, mindjárt meg fogunk nézni Izrael királyaiból és Júda királyaiból egy-kettőt, hogy ne csak mindig Dávidot és Saulat nézzük. Meg fogjuk nézni, hogy Aháb királytól kezdve mi történt a királyságban és miért, nagyon sok tanulsággal szolgál ez nekünk is. Aztán később a Bibliából olvasunk olyan emberekről is, akiket nem gyűrt maga alá a gőg és a hatalom. Például Dániel ilyen volt, nyilván ő már később élt. A babiloni fogság idején hurcolták el Dánielt. Az ő szíve nagyon-nagyon erős volt az Úrban. Nem hagyta, hogy Nabukodonozor hatalma maga alá gyűrje és elfordítsa a szívét Istentől. Megőrizte a szívét és végig erős volt a szíve az Úrban. Miért tudott átvészelni minden krízishelyzetet? Azért, mert mindig az Úrra támaszkodott. Rá akarta venni a királyt arra, hogy tisztátalan étkeket egyen – ószövetségről beszélünk –, de nem tudta rávenni még maga a nagy király sem, aki akkor a fél világnak ott az ura volt. Egyszerűen azt mondta: Nem, én nem eszem tisztátalant! – és Isten segített ebben. Meg akarták tiltani neki azt, hogy imádkozzon. Ő akkor is imádkozott, nem okozott ez neki problémát. Bevetették az oroszlanok vermébe, onnan is megszabadult Dániel, mert akkor is bízott az ő Istenében. Elég komoly krízishelyzet, amikor az éhező oroszlanok elé dobznak valakit. Előtte még járt a tüzes kemencében is, onnan is kiszabadította őt az Úr. De ha megnézzük Dánielt, láthatjuk, hogy nagyon-nagyon szilárd jellem volt, nagyon erős volt az Úrban és nagyon elkötelezett Isten dolgában. Vele voltak a barátai, Sidrák, Misák és Abednégó. Ők is erősek voltak az Úrban és bátorították egymást. Arra kell figyelniük, hogy nem szabad, hogy elhajoljunk Istentől!

Ésaiás 26,3.

3. Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Istenre kell, hogy támaszkodjon a szívünk. Nem mindegy a szívünk állapota, mert nagyon könnyen az ellenség el tudja fordítani. Látjuk itt a későbbi királyoknál, hogy nagyon sok problémát okozott nekik az, hogy kikkel vállaltak közösséget. Ez egy nagyon fontos kérdés ma is a gyülekezetben. Nagyon sokan vannak, akik emberekre hallgatnak, akik embereknek kötelezték el magukat, emberi tanácsokra hallgatnak, nem pedig Isten Igéjére, ami a legfőbb vezetőnk. Ez megint csak arra enged következtetni bennünket, hogy nem Istennek kötelezték el magukat, és ilyenkor nagyon könnyen az ellenség el tudja vinni Isten útjáról az embereket. Kikkel vállalunk közösséget? Nagyon fontos, mert az ember asszimilálódik a társasághoz, szocializálódik, ahogy ezt ma divatos szóval mondják, beépül abba a közösségbe. Nekünk, gyülekezetnek nagyon kell figyelniük arra, amire Izraelnek is kellett figyelni akkor, hogy ne hasonuljon el a világhoz. Bár ebből a világból nem tudunk kimenni, minket Isten kivett ebből a világból. A gyülekezet, az eklézsia azt jelenti, hogy kihívtak. Isten kivett bennünket ebből a világból. Azért tette, hogy képviseljük Őt, és a világot nyerjük meg Jézus Krisztus számára.

Ezzel szemben azt látjuk nagyon sok esetben, hogy bizony a világ óhatatlanul is beszivárog a gyülekezetbe. Beszivárognak olyan világi dolgok, amelyeknek semmi keresnivalójuk Isten népe között, mert a Biblia világosan tanítja, hogy nem ez a krisztusi út. Arra kell figyelni,

hogy az eltévelyedés az mindig, mindig kicsiben kezdődik, mindig apró lépésekkel. Ha valaki repülőgéppel Kínába menne Budapestről és csak egy fokkal tér el az útiránytól, egy teljesen másik országba kötne ki. Valahogy ugyanígy van ez Isten dolgával is, először csak egy picit tértek el. Javaslom, olvassátok végig a történeteket, meglátjátok, hogy az elején mindig csak egy nagyon-nagyon kis elcsúszás volt Isten dolgaihoz képest. Csak nagyon kis dologban tértek el, de ez magával hozott olyan dolgokat, hogy végül az egész királyság veszélybe került. Ma ugyanez a helyzet a mi keresztény életünkkel is. Lehet, hogy csak kis kompromisszumokat kötünk az elején. Hát ez kis dolog, nem számít! Csakhogy ez elkezd nőni, elkezd fekélyesedni. Egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti, ahogy Jézus mondta. A dolgok mindig kicsiben kezdődnek el. Ha ezekben kompromisszumot kötünk, akkor meg fogjuk látni előbb-utóbb az aratást. Egyszerűen nem szabad, hogy beolvadjunk a világba!

Zsoltárok 1,1–3.

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül;

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Számunkra most ez nyilván nem a mózesi törvényekről szól, hanem az újszövetségi parancsolatokról. Itt is azt mondja az Írás, hogy ne mozduljunk el a kőszikláról. Mit fog eredményezni nekünk, ha megállunk a kősziklán és nem kötünk kompromisszumot, nem járunk a gonoszok tanácsán? Nem járunk úgy, mint Saul, aki az emberi befolyások miatt elvesztette a királyságát, elveszítette a kenetét, és nagyon nagy bajba került miatta Izrael, az egész nép.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres legyen.

Minden mag a saját fajtája szerint terem, a Márk 4-ben olvassuk a magvető történetében. Tehát, ha elvetjük Isten Igéjének a romolhatatlan magját, az jó dolgokat fog teremni. Ezt a magot be kell, hogy engedjük a szívünkbe. De ha az embernek kemény a szíve, elfordult Istentől a szíve, akkor nem képes befogadni Isten Igéjének az igazságát, mert megkeményedett a szíve Isten felé, de meglágyult a világ felé. Nagyon sok káros befolyás ér bennünket. Soha nem volt kitéve talán az egész emberiség olyan nagy veszélynek, mint most, a rengeteg információ, a rengeteg befolyás miatt, a rádió, a televízió, a közösségi média miatt. Sok helyről befolyásolnak bennünket. Ha nagyon belemerülünk ezekbe a dolgokba, egyre inkább megnő a világ befolyása, és csökkenni fog Isten befolyása. Attól függ, hogy mit hallgatunk, hova fókuszálunk, hova figyelünk. Bizony a fókuszunkat vissza kell állítani Isten Igéjére és Isten igazságára! Sokféle vélemény, sokféle hír, rengeteg álhír van kint a világban és nem tudsz eligazodni a hírek között. Lehetetlen, nincs az az ember, aki ma el tud igazodni és hiteles forrásokat találjon! Nekünk egy hiteles forrásunk van, és ez Isten Igéje. Isten mindig tudja az igazat és mindig tudja a megoldást, de ha nekünk nincs kapcsolatunk, ha többet vagyunk kapcsolatban a világgal, mint Vele, akkor a válsághelyzetekben nem tudunk Isten szerinti válaszokat adni.

A szív teljességéből szól a száj – mondja Jézus. Mivel van tele a szívünk? Isten Igéjével, az Ő imádatával, az Ő tanácsaival, az Ő szeretetével van tele, vagy megfertőzött és teljesen elvont bennünket a világ? Bizony, amikor jön a krízishelyzet, akkor olyan válaszokat adunk, amilyeneket adunk. Nézzétek meg, hogy mi folyik ma a médiában? A félelemkeltés. A félelemkeltés legmagasabb szintje, ami most folyik. Nem szabad, hogy a félelem megragadjon bennünket, ha valamikor, akkor most kell odafordulni Isten Igéjéhez! Annyi minden dologgal fenyeget az ördög, ha megnyitod rá a füledet, akkor tele lesz vele a szíved és előbb-utóbb félni és rettegni fogsz. Nehogy azt higgyétek, hogy majd ha vége lesz ennek a vírus helyzetnek, akkor az emberek tódulni fognak a gyülekezetbe! Most nem rossz prófécia akarok mondani és nem negatív szeretnék lenni. Nagyon sokakat annyira megfélemlített az ördög,

hogy utána is, mint egy potenciális vírushordozóra, úgy néz a testvére. Ennek az az óriási veszélye, hogy évek fognak eltelni, mire kimegy majd ez a fejből. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a helyzet, ami most van, vagy ez a vírus nem veszélyes, vagy itt felelőtlenül kellene ezzel bánni, de nem nagyobb Jézus nevénel, és nem nagyobb, mint Isten Igéje! Kérdés az, hogy milyen válaszokat adunk? A világ szerinti válaszokat adunk a kihívásokra vagy Isten szerinti válaszokat? Tényleg nem azért mondom, hogy bárkit kárhoztassak, de ne engedd, hogy a félelem a szívedhez jusson! Ez az ördög fegyvere, az ő eszköze. Most kell nagyon megerősödnünk Isten Igéje által, mert Ő szabadít meg a madarász töréből és a veszedelmes dögvésztől.

Nézd meg Dávidot, mindig az Úrban erősítette meg magát! A Sámuel 1,30-ból felolvastam, amikor az amálekíták kirabolták Izrael táborát, mindeneket elvittek, asszonyokat, gyerekeket, mindent. Mit csináltak a mellette lévő vitézek? Ők kétségbeestek, sírtak, jajgattak. Biztos Dávidnak sem esett jól, amikor megjött a háború. De mi az, amit egyből Dávid tett? Egyből megerősítette magát az Úrban. Hova ment? Na, Uram, akkor most mit csináljunk? Mi az, amit tegyünk? Az Úrhoz szaladt, Őt kérdezte meg, hogy mi legyen, hogy legyen? Azt monda, hogy olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, megadja gyümölcsét a maga idejében, a levele nem hervad el és minden munkájában sikeres lesz. Itt a kulcs a sikeres élethez: a Zsoltárok 1,2! Ez csak egy a sok igehely közül:

Példabeszédek 3,7.

7. Ne légy bölcs a magad ítélete szerint; féld az Urat, és távozz el a gonosztól.

Ne a magunk erejéből próbáljuk meg kiokoskodni minden esetben, hogy mi az, amit tennünk kell, hanem tegyük azt, amit Dávid tett: forduljunk oda az Úrhoz. Az Úrral minden hívőnek kell, hogy legyen kapcsolata, mindennap kell, hogy beszélgessen az Úrral. Az imádkozás nem csak abból áll, hogy én beszélek, csak nekem jár a szám. Egy ima miről szól? Egy ima egy beszélgetés Istennel. Egy kommunikáció. Szólok a szívemből Istenhez, ez jórészt a dicséret és a hálaadás és Isten imádata. Lehetnek kéréseink is Istenhez, lehetnek kívánságaink is, sok mindennel odamehettünk a kegyelem királyi trónja elé. Azt mondja Isten, hogy járuljunk oda bizalommal. De ne csak a szánk legyen örökké nyitva, hanem Isten azért adott szerintem két fület meg egy száját, hogy legalább kétszer annyit hallgassunk, mint amennyit beszélünk. Tehát hallanunk kell Istentől, és ehhez egy személyes kapcsolat kell, és Isten fogja hozni a megoldást. Nem tudjuk, hogyan teszi, de nem rövid a karja, hogy meg ne tudna minket áldani, és nem süket a füle, hogy meg ne hallana bennünket.

Nézzük a Krónikák második könyvének 20. részét, Jósafát királyról olvasunk, aki egy nagyon jó király volt. Ő a déli királyságnak, Júdának a királya volt. Akkor már ketté volt osztva a királyság, volt Izrael, azaz az északi tíz törzs, és volt Júda a két törzs, a déli része Izraelnek. Jósafát egy nagyon-nagyon jó király volt. Isten szíve szerint való király volt. Szerette az Urat és nagyon jól irányította Júdát, de ő is eltévedt. Ő is nagyon-nagyon kis kompromisszumot kötött csak.

2Krónikák 20,33–35.

33. Csakhogy még a magaslatok nem rontattak le, és a nép nem készítette az ő szívét az ő atyái Istenéhez.

Ő örökölt egy királyságot, ahol Baált és egyéb idegen isteneket imádtak, de Jósafát kiirtotta ezeket és Istenhez fordult. De nézd meg, hogy nem rontotta le a hazug és a hamis bálványokat, pedig le kell, hogy rontsuk ezeket. Olvastam az előbb a második Korinthusi levélben, hogy le kell rontanunk a magaslatokat, le kell rontani az okoskodásokat bennünk is. Nem elég csak az, hogy a jó dolgokat megtesszük, hanem le kell rontani azokat, amik az Isten értelme ellen emeltettek, mindent. Jósafát is megtette, csakhogy a magaslatokat nem rontotta le. Ugyanott maradtak még a bálványok, azokat nem semmisítette meg.

34. Jósafátnak pedig első és utolsó dolgai ímé meg vannak írva Jéhunak, a Hanáni fiának könyvében, aki azokat beírta az Izrael királyainak könyvébe.

35. Azután Jósafát, a Júda királya megbarátkozék Aháziával, az Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett;

Hát itt most egy kicsit nézzünk meg történeteket a Bibliában! Tudjuk azt, hogy a kettéosztott királyságban nagyon sok király követte egymást. Amikor Jósafát volt a király Júdában, akkor Akháb uralkodott Izraelben, pontosan Krisztus előtt 872-ben, közel 900 évvel Krisztus előtt. Illés volt akkor a próféta Izraelben. Tudjuk, hogy Akháb király egy nagyon-nagyon gonosz király volt, Jósafát pedig egy jó király volt. Jósafát rossz társaságba keveredett, szövetkezett a gonosz Akháb királlyal, akiről köztudott volt, hogy nem Isten szíve szerint való király volt. Feleségül vette Etbaál király lányát, Jézabelt, aki egy bálványimádó föníciai királynak a lánya volt. Világosan megmondta Isten a törvényében, hogy ne vegyen idegen asszonyokat feleségül Izrael, mert ugyanúgy járnak, mint Salamon is, hogy elfordították a feleségei az ő szívét a az Úrtól, és ez lett Salamon vesztesége. Rossz társaságba keveredett, egyszerűen olyan emberek befolyása alá került, akik elfordították a szívét a szolgálatától, akik elfordították a szívét az Úrtól.

Nézzünk meg itt néhány Igét, itt Illésről ír. Illés visszatért Izraelbe, Isten elküldte őt Akháb királyhoz és mondta neki, hogy nem lesz eső három évig. Baál a gyarapodás, a növekedés meg a termékenység istenének tartották, és Isten megmutatta nekik, hogy a növekedést, a gyarapodást és a bőséget Izrael Istene adja, nem ezek a bálványok. Ők imádták továbbra is a bálványt. Akháb feleségül vette Jézabelt, aki Baál-imádó volt. Tényleg nem is lett eső. Aztán Illés megint imádkozott, a Jakab levélben is olvashatjuk, hogy Illés ember volt, hozzánk hasonló, imádkozott és három évig nem volt eső, aztán megint imádkozott és utána az Úr esőt adott. Bebizonyosodott, hogy igenis Ő az Úr.

Aztán kihívta Baál prófétáit, 450 prófétát hívott ki, hogy áldozzanak az Úrnak. Meddig sántikáltok még kétfelé? – kérdezte Illés. – Ha az Úr az Isten, akkor imádjátok Őt, ha pedig Baál az isten, akkor őt imádjátok! Fölvitte őket Kármel hegyére, a történetet nagyon sokan ismeritek, vagdosták magukat, imádkoztak az istenükhöz, de nem jött le a tűz, hogy megeméssze az áldozatot. Aztán Illés is imádkozott, és az áldozati állat alatt Isten tüzet gyújtott. A feltétel az volt, hogy nem gyújthatnak természetes tüzet, majd az ő istenük meggyújtja az áldozat alatt a tüzet. Hiába imádkoztak, Baál süket volt, Illés még cukkolta is őket.

Végül is Illés leimádkozta a tüzet, még három vödör vizet is öntött a fára, és Isten meggyújtotta. Tehát ott Aháb királynak és az összes prófétájának Isten bizonyosságot adott, hogy igen, Ő az Úr, és minden ember kiabálta, hogy igen, Isten az Úr! Még Aháb is. Aztán elmondta az istentelen feleségének, hogy mi történt, és Jézabel elkezdte üldözni Illést. Elkezdte üldözni a prófétát, mert az megölte Baál prófétáit, négyszázötven prófétát megölte. Mit csinált ez az Aháb király? Ez az Aháb király még ebből sem tanult. Egy ilyen istentelen király volt, és Jósafát, Júda királya, aki igaz szívvel volt Isten felé, szövetséget köt egy ilyen emberrel. Mi történik ezzel kapcsolatban? Miért beszélek erről? Mert mi is nagyon sokszor kötünk szövetséget olyan személyekkel, akikkel nem kellene. Nem csak személyekről van szó, hanem olyan helyzetekről, olyan dolgokról van szó, amelyek nem Isten szíve szerint valók. Ezekből a példákból megtanulhatjuk mindezt. Megtanulhatjuk azt is, hogy milyen kegyelmes Isten. Illés Isten embere volt, még az ő szíve is meglágyult. Jézabel megfenyegette, hogy meg fogja ölni, azt mondta neki, hogy úgy fogsz járni, mint ez a négyszáz próféta, akit megöltél. A nagy Illés, Istennek az egyik legnagyobb embere, aki később elragadtatott, még ő is bejött. Jött a krízishelyzet, megfenyegette ez az istentelen Jézabel királynő, hogy meg fogja ölni, és egyszerűen bepánikolt, és elmenekült és ott búsult a fa alatt. Isten kétszer is megkérdezte, hogy mit csinálsz itt, Illés? Azt mondta, hogy hát nagy az én búsulásom! Ki mentette meg addig Illést? Ki hozta le a tüzet az égből? Mégis látjátok, hogy Istennek egy ilyen embere is képes megolvadni, amikor az ellenség fenyegeti. Nem volt az égvilágon semmi más, csak egy fenyegetés. Ahhoz képest, amit már ott az Úr végzett vele. Annyira

megolvadt a szíve Illésnek is, hogy egyszerűen Isten nem tudta tovább használni, hanem azt mondta, hogy jó, akkor rendben van. Az 1Királyok 19,13-ban Isten meg is kérdezi:

1Királyok 19,13–16.

13. És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő orcáját palástjával, és kimenvén, megáll a barlang ajtajában, és ímé szózat lőn őhozzá, amely ezt mondá: Mit csinálsz itt Illés?

Isten szólt hozzá, hogy mi a csudát csinálsz?! Elfutottál Jézabel elől?

14. És ő felele: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregeknek Istenéért, mert az Izrael fiai elhagyták a Te szövetségedet, lerontották a Te oltáraidat, és a Te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.

Úgy tett Illés, mintha neki kellene megvédenie Istent. Tényleg, hova el lehet jutni, amikor az ellenség megolvasztja az ember szívét, amikor nem Istenre figyelünk! Isten akkor azt mondta, hogy Illés, lehet, hogy talán most a szolgálatot abba kell hagyni, alkalmatlanná váltál a feladatira. Nem így hangzik el, de Istennek gondoskodnia kell helyette egy másik prófétáról, és ekkor mondja Illésnek:

15. És monda az Úr néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át Damaszkuszba, és mikor odaérsz, kenjed királlyá Hazáelt Szíriában;

Egyébként Szíriában Benhadád volt a király előtte, olvassuk a későbbiekben, de nagyon érdekes, hogy Szíriában egy pogány embert Illés kent föl királlyá. Ennek még lesz jelentősége, mert bizony Isten használta a pogányokat arra – itt az ószövetségben vagyunk, figyeljünk oda, mikor ítéletet mondunk –, hogy megítélte Isten az Ő népét. Sőt, azt mondja:

16. És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királlyá Izraelben, és Elizeust, az abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe.

Majd a későbbiekben látni fogjuk, hogy ez Isten szíve szerint való király volt. Ő is eltévelyedett a végére, izraeli király volt, és arra kente föl Isten, hogy Ahábnak a házat kipusztítsa. Ítéletet hirdetett Aháb házán, mert istentelen volt. Tehát látod, amikor az emberek félelembe esnek, amikor megolvad a szívük, amikor nem az Úrban erősítik meg magukat, ahogy ezt Dávid is tette, el lehet jutni egészen ideig. Tudjuk, hogy Illés elragadtatik, és Elizeus lesz a próféta Izraelben. De nézzétek meg, hogy Isten milyen kegyelmes! Isten Ahábnak is adott arra lehetőséget, hogy győzelmet arasson. Még egy ilyen királynak is!

1Királyok 20,1. 11. 13. 33–34. 42–43.

1. És Benhadád, Szíria királya összegyűjté egész seregét, és harminckét király volt ő-vele és nagyon sok ló és szekér, és felméne és megszállá Samariát, és ostromolni kezdte azt.

Aztán követeket küldött Ahábhhoz, aki leparolázott az ellenséggel, hogy teljesíti a kívánságát, amit csak akar az ellenség, mindent elvihet tőle. Végül is gondolt egyet és úgy döntött, hogy mégsem adja oda, hanem Isten prófétájához fordult. Volt egy krízishelyzet, volt egy olyan helyzet, amikor már-már megadta magát, hogy emberi erőfeszítés itt már nem segít semmit. Mikor fordult Aháb Istenhez? Akkor, amikor baj volt. Ahábról nagyon nehéz jó dolgokat elmondani, de itt még ennek az istentelen királynak is voltak olyan pillanatai, amikor helyes dolgokat tett. Amikor pedig helyes dolgokat tett, akkor Isten könyörületes és irgalmas volt hozzá, és segített ennek a királynak. Ez a Benhadád már nagyon-nagyon büszke volt és kevélyé vált. Ő is magában bízott meg az idegen isteneiben meg a harminckét királynak az erejében. Nézd meg, hogy amikor Istenhez fordult, és a próféta megerősítette őt, akkor megerősödött az Úrban ez az istentelen király!

11. És felele az Izrael királya, mondván: Mondjátok meg néki: Ne kérkedjék úgy, aki fegyverbe öltözik, mint aki már leveti a fegyvert!

Mert megerősítette magát az Úrban. Isten prófétája előtte szólt hozzá.

13. És ímé egy próféta méne Ahábhhoz, az Izrael királyához, aki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-é mindezt a nagy sokaságot: ímé, e mai napon kezdedbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr!

Gondoljatok bele, hogy már kapott bizonyosságot a Kármel hegyén, megjött az eső, győzelmet aratott. Két-három évig azt mondta, hogy jó, de újra visszatért ezekhez az istentelenségekhez, a bálványimádáshoz és gonosz dolgokat cselekedett. Végül is a lényeg az, hogy Isten győzelmet adott neki. Isten megmentette őt, kiragadta őt és Aháb szövetséget kötött Júda királyával, és ez egy rossz szövetség volt Josafát részéről. Ez a gonosz izraeli király, Aháb nem tanult a saját gondolataiból, utána még elvette Nábótnak a szőlőjét is. Miután megnyerték a csatát, mit csinált ez a király? Ezzel a Benhadáddal szövetséget kötött. Óriási bűne volt, egy istentelen világgal szövetséget kötött. Isten győzelmet adott neki, és azért küldte őt a csatába, hogy legyőzze az ellenséget. De nem azt tette, amit Isten mondott neki, ezért Isten kijelentette, hogy emiatt meg fog halni. Nézzük tovább az Igét!

33. És a férfiak jó jelnek vették azt, és gyorsan megragadták a szót, és mondának: A te atyádfia, Benhadád él. És monda: Menjetek, és hozzátok ide őt. Kijöve azért öhozzá Benhadád, és felülteté őt az ő szekerebe,

Miután legyőzte az egész hadsereget, megmenekült ez a szíriai király. Utána mit csinált Aháb király? Szövetséget kötött és meghagyta az életét. Ugyanazt tette, amit Saul. Meghagyta a király életét.

34. És monda néki: A városokat, amelyeket elvett az én atyám a te atyádtól, azokat visszaadom, és csinálj magadnak utcákat Damaszkuszban, mint az én atyám csinált Samariában; én ezzel a kötéssel bocsátlak el téged. És szövetséget kötött vele, és elbocsátá őt.

A 42-es versben látjuk azt, hogy jön a próféta:

42. És monda néki: Ezt mondja az Úr: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, akit én halálra szántam, azért életed leszen életéért, és néped népéért.

43. És házához méne az Izrael királya szomorú és megbúsult szívvel, és méne Samariába.

Tehát szövetséget kötött az ellenséggel, ugyanazt csinálta, amit Saul tett. Szövetséget kötött az ellenséggel, és Isten ezért elvetette, mondta, hogy meg fog halni Aháb király. Utána még elvette Nábót szőlőjét, majd elolvassátok! Majd utána látjuk, hogy még egyszer háborúba ment, akkor is szövetséget kötött. Már nem bír egyedül az ellenséggel, hanem szövetséget kötött Júda királyával, Jósafáttal. Jósafát mit keresett ebben a harcban? Mit keresett ebben a háborúban, hogy szövetségre lépett ezzel az istentelen Ahábbal? Azt, hogy ő is alig menekült meg a háborúból, és ebben a harcban halt meg egyébként Aháb király, Izrael királya. Egy ember csak kilőtt egy nyilat és eltalálta, és maga Jósafát is alig menekült meg. De látod, hogy Jósafát szövetségre lépett vele, és itt elkezdődött egy olyan időszak, amely talán a legsúlyosabb volt Izrael életében. Egy nagyon kicsi dologgal kezdődött, hogy a király szövetséget kötött az ellenséggel. Nem azt tette, amit Isten mondott neki!

Utána jöttek a királyok. Júdeában, Jórám lett a király, Jósafátnak a fia, akihez hozzáadta Jézabel lányát, Atáliát. Ez az egyetlen női király, akit a királyok sorában olvashatsz, ráadásul Júdának lett a királya, miután Jórám meghalt, utána az ő fia lett királlyá. Nem egészen egy évig uralkodott, de ő is elment egy olyan csatába, amibe nem kellett volna elmennie. Ennek az Atáliának a fia, aki egy gonosz nőszemély volt, kiirtotta egész Dávid házat, egyedül Jóás menekült meg, az ő sógornője és Jójáda főpap mentették őt meg. Eltökélte, hogy kiirtja egész Dávid királyságát. Ki állt e mögött? A sátán, aki el akarta pusztítani egész Izraelt, mert Isten megígérte, hogy Dávid házából fog eljönni a Megváltó. De Isten gondoskodott, egyetlenegy ember maradt meg, Jóás, aki később király lett, és hosszú időn keresztül uralkodott. Egyedül ő maradt meg, mindenkit kiirtott Atália. A saját gyerekeit és az unokáit is, egyetlen fia maradt meg, aki egy évig volt király, de kiesett az ablakon és végül ő is meghalt, és akkor rettenetes hat év kezdődött Izrael életében. Atália lett Júda királya, ő pedig bálványimádó volt. Tele lett bálványokkal az egész Izrael, egész Júda, és az istentelen Baál imádás és bálványimádás folyt már egész Júdeában. Ugye, egy kicsi engedetlenséggel milyen bajt szabadított Jósafát egész Júdeára?

Most kérdezhetnéd, hogy miért beszélek én erről, hiszen háromezer évvel ezelőtt történt? Mert ma ugyanezek a történések vannak. Nagyon fontos, hogy engedelmesek legyünk az Úrnak! Az engedelmisség sokkal jobb, mint a véres áldozat. Nagyon érdekes dolgok vannak itt, heteket, hónapokat lehetne prédikálni ezekről a történetekről. Annyi mindent üzen ez ma a számunkra, és ugyanazokat a hibákat követik ma el a hívó keresztények, amit elkövettek annak idején. Nagyon-nagyon apró, nagyon kis dolgokban tértek el csak először és látjuk, hogy később milyen hatalmas baj lett ezekből. Tehát nagyon figyelniük kell, mert óriási a megtévesztés és Jézus is beszél erről. Mégpedig a Máté evangélium 24. részében olvasunk erről. Jézus háromszor is beszél a hitetésről és háromszor is beszél a megtévesztésről. Aháb király úgy tett, mintha Josafátnak barátja lenne, pedig csak rászorult, nem bírt egyedül az ellenséggel. Addig-addig kokettáltak, míg a végén sógorságba kerültek egymással, tehát Atáliát hozzáadták Jórámhoz, és itt már igazi nagy bajok kezdődtek. De a vége mi lett? Ott kezdtem, hogy Jéhut felkenték Izrael királyának, Jéhu viszont kiirtotta Aháb királynak az egész házat. Összehívta egy helyre a Baál imádókat és mindent megölték és kipusztították. De ő is elkövetett egy nagy hibát, ő sem rontott le minden aserát, ő sem rontott le minden istentelen dolgot, hanem meghagyott dolgokat és ez a későbbi problémák forrása lett. Összegezve ezekből a történetekből megtanulhatjuk, hogy semmilyen kompromisszumot nem szabad, hogy kössünk az életünkben a gonosszal! Nagyon-nagyon kicsiben kezdődik, mert beteszi egy picit a lábát, és utána óriási problémák lehetnek. Mindez a hitetésből és a megtévesztésből fakad. Jézus beszél a hitetésről az utolsó időkben.

Máté 24,4–5. 24.

4. És Jézus felelvén, monda nékik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket,

Az idő végén rengeteg lesz a hitetés. Nagyon sok lesz a megtévesztés.

5. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhítenek.

Az ördögnek nincs más eszköze, mint a hitetés, mint a megtévesztés.

24. Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is.

Kiket nem tud az ellenség elhítenni? Akik megerősítik a kapcsolatukat az Úrral, akik megerősítik magukat Isten Igéjével.

2Thessalonika 2,3–8.

3. Nehogy valaki megtéveessen titeket valami módon. Mert nem jön el addig az a nap, amíg be nem következik előbb a szakadás, és meg nem jelenik a bűn embere, a veszedelem fia,

Ugye, hányan mondják, hogy már ott vagyunk a megpróbáltatásban? Igen, ez a megpróbáltatásnak az előszele, tehát tényleg mindig voltak, vannak, lesznek hitpróbák, de ez még nem az. Mondtam a múlt alkalommal, hogy még ez nem a fenevadnak a bélyege, előbb jön a szakadás. Ez a szakadás az elragadtatás. Nem a hitszakadás, hanem kimondottan az, hogy elszakadni, kiszakítani. A Gyülekezetet el fogja vinni az Úr, mielőtt jön a bűn embere.

4. Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Isten maga, és amire istenfélelemmel tekintünk, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.

Ez meg fog történni, az antikrisztus fog beülni és imádatni magát.

5. Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, amikor még nálatok voltam?

6. És azt tudjátok, mi tartja vissza még, amiért csak a maga idejében fog az megjelenni.

7. Működik ugyan már titkon a törvényszegés: csakhogy annak, aki azt még most visszatartja, el kell az útból vétetnie.

Tehát addig nem tud az antikrisztus színre lépni, amíg itt van a Gyülekezet. Amíg a Gyülekezet a helyén áll, addig képes arra, hogy Isten Szellemének az erejével visszatartsa a gonoszt. A Gyülekezet elragadtatik, és akkor fog majd megtörténni.

8. És akkor fog megjelenni a törvénytípró, akit megemészt az Úr az Ő szájának leheletével, és megsemmisít az Ő eljövételének megjelenésével;

A lényeg az, hogy az Úr győzni fog. A Timótheus 4,1-ben is beszél arról az Írás, hogy nagyon nagy lesz a megtévesztés, az utolsó időkben.

1Timótheus 4,1–2.

1. A Szellem pedig nyíltan mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető szellemekre és gonosz szellemek tanításaira figyelmeztvén.

Ma ugyanúgy kik állnak a megtévesztés mögött? Az Efézus 6,12-ből is tudjuk, hogy a mi tusakodásunk nem testiek ellen van, hanem szellemiek ellen.

2. Hazug beszédűek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben.

Nagy lesz a hazugság, nagy lesz a megtévesztés. Tehát nagyon figyelniünk kell, kicsi hazugsággal sem kötünk kompromisszumot, mert ugyanúgy járhatunk, mint ahogy járt Jósafát az Ahábbal való kapcsolat miatt! Nagyon súlyos helyzet jött Júdeára is, akik Isten népe voltak. Mind a kettő Isten népe volt, de az északi királyság már korábban eltévelyedett. A Máté 22-ben Jézus is beszél erről, ott a farizeusok és a szaduceusok próbálták meg Őt. Miből fakad a megtévesztés? Abból, hogy valaki nem helyesen értelmezi az Írásokat. Időt kell eltöltenünk az Írásokban, és tényleg helyesen kell hasogatnunk Isten beszédét, ahogy Pál is mondta Timótheusnak, hogy Isten előtt megállj, mint olyan munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az Isten beszédét.

Máté 22,29.

29. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Istennek hatalmát.

Itt Jézust kószolgatták a házasság miatt, előhozták azt az embert, akinek a halála után a testvére vette el a feleségét, aztán az is meghalt, és sorra mind a hét testvér felesége lett az asszony. Kérdezték Jézust, hogy akkor kinek lesz a felesége a feltámadás után ez a nő, és ezért nem lesz föltámadás. Jézus azt mondta, hogy tévelyegtek! Rosszul értelmezték az Írásokat, és ma nagyon-nagyon sokan tévelyegnek. Azok tudnak eltévelyegni és azokat tudják eltévelyíteni, akik nem erősítették meg magukat Isten Igéjében. Ismernünk kell Isten Igéjét! Ha nem tudod, hogy mi az igazság, akkor honnan tudod, hogy mi a hazugság? Ahhoz ismernünk kell az igazságot, és az igazság megismerése tesz minket szabaddá, nem maga az igazság.

Néhány Igét vettem ki, amik erről beszélnek, hogy bizony nagyon nagy lesz a megtévesztés és nagyon nagy a világnak a vonzása, minden területen meg vagyunk próbálva és meg van próbálva a hitünk. A Gyülekezet az Isten oszlopa. Tehát kell, hogy erősen és szilárdan álljunk!

Róma 16,17–18.

17. Kérlek pedig titeket atyámfiak, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el.

Ez az Újszövetségben van! Annyi ószövetségi példa is van erre, hogy mi történt, amikor valakik elhajoltak az igazságtól.

18. Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanoknak szívét.

Azt, hogy valakit meg tudjanak tévesztetni, nemcsak a megtévesztő a bűnös, hanem a megtévesztettnek is legalább ugyanolyan felelőssége van. Tehát nekünk föl kell készülni, föl kell nőni. Nekünk meg kell ismernünk az igazságot, és meg is kell állnunk az igazságban. Nem kötünk semmilyen kompromisszumot! Ma emberek kompromisszumot kötnek a hazug-

sággal, a megtévesztéssel. Ma emberek nem azon botránkoznak meg, ha valaki atyafi létere olyan dolgokat tesz, hanem azon, ha ennek ellene állunk, és azt mondjuk, hogy állj, és ne tovább! Ez lenne a mi feladatunk és ez a mi dolgunk. Mert fognak jönni olyan idők, bizony jön olyan krízishelyzet, amikor meg kell állni, és egyetlen kiutunk van a krízisből, egyetlen kiutunk az, amit Dávid is tett, hogy megerősítjük magunkat az Úrban. Megalapozzuk magunkat az Úrban. Nem akkor kezdjük, amikor már ott vagyunk a káosz kellős közepén, akkor már késő! Erősen kell állnunk, mert jön a megtévesztő és meg akar téveszteni. Tényleg erősen meg kell állnunk! Ma is akkora a félelemkeltés a világban, hogy nem szabad, hogy vevők legyünk erre! Hogy tudjuk ezt megtenni? Úgy, hogy nem hallgatjuk annyit a híreket, nem hallgatjuk azt mindennap, hogy hányan haltak meg. Mit mond az Írás? Azt olvassuk el mindennap! Minden reggel a feleségemmel együtt elolvassuk, hogy elesnek mellőled ezren, jobb kezed felől tízezren és hozzád nem is közelít. Minden nap megvalljuk az Igét, és minden nap megerősítjük magunkat az Úrban. Lehet, hogy nem elégszer tesszük, még jobban kellene. Nekünk is, mindannyiunknak ezt kell tenni, nincs más utunk. Isten Igéje bolondság a világnak, de nekünk, akik megtartatunk – mit mond az Írás? Isten ereje.

Köszönjük az Úrnak! Nagyon belebonyolódtam itt a királyokba, nem akartam róluk ennyit beszélni, de annyi minden mondanivaló van benne. Biztatlak benneteket, hogy olvassátok az 1Királyok és a 2Királyok könyvét, mert nagyon-nagyon komoly üzenete van ma a számunkra. Ami ott háromezer évvel ezelőtt leíródott, és ha a prófétákat olvassuk, akkor nagyon jók ezek a történetek. Ne csak a történetekre figyeljünk, hanem arra is, hogy mi az üzenete! Mi az üzenete ma nekünk? Mert ezek nem véletlenül írártak meg, hanem a mi tanulságunkra, hogy ne tegyünk gonosz dolgokat, mint azok is tettek! Isten képes megtartani bennünket minden helyzetben, és minden krízishelyzetből győztesen tudunk kijönni, mert Krisztusban többek vagyunk, mint győztesek. Dicsérjük az Urat! Adjunk hálát Neki! Köszönjük az Ő kegyelmét!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.